

Da hun var 15 år, døde hendes moder, og faderen anbragte hende derfor i huset hos sin gode ven, pastor Christian Frederik Eberhard Møller og dennes hustru, Vilhelmine Storm i Gjedsted. Dette barnløse ægtepar havde på opfordring udefra påtaget sig opdragelsen af unge piger, som var blevet moderløse, eller som af anden grund savnede opdragelse og undervisning, og mange unge kvinder modtog i tidens løb deres åndelige og legemlige påvirkning herfra. Hjemmet i Gjedsted var det bedst mulige og en god erstatning for det, hun havde mistet. Især var fru Møller en storartet kvinde, der lærte de unge piger husligt arbejde og håndarbejde, ligesom hun også lod dem få del i forskelligt udendørsarbejde.

Hun samtalede med dem og søgte at indgive dem sit eget grundtvigske livssyn. Der blev spillet klaver, sunget sange og salmer, læst op, leget og foretaget udflugter til de smukkeste steder i egnen. De unge piger fik også undervisning i engelsk og dansk.

Pastor Møller forberedte dem selv til konfirmationen, og i året 1855 blev Kamilla sammen med flere andre unge piger konfirmeret i Gjedsted kirke. Samme år fik pastor Møller embede i Borbjerg, hvor fru Møller var fra, og Kamilla fulgte med hertil. Her levede hun 3-4 år under kærligt opsyn af sin elskede olejemor. Derefter syntes hendes far, at hun var gammel nok og tilstrækkelig dygtig til at tage sig af husholdningen derhjemme. Hun var en smuk pige med regelmæssige træk, brune, spillende øjne og et fyldigt mørkt hår. Derfor hændte det også, at hun tiltrak sig opmærksomhed på grund af sin skønhed. Ved et borgerbal, der afholdtes i anledning af Frederik 7.'s nærværelse, var hun til stede som tilskuer. Kongen sendte sin adjutant hen og lod inklinere for hende, og hun måtte da træde dansen med majestæten.

I Viborg havde hun på grund af sin faders stilling adgang til de højeste kredse; således var hun ofte gæst hos biskoppen.

Ved et kirkeligt møde traf hun den unge, begavede teolog, Hans Kristian Ørsted Køster, og de to følte sig snart tiltrukket af hinanden. Christian Køsters fader var den rige ejer af Svaneapoteket i Randers, justitsråd Schack Lüneborg Køster, cand. phil. stænderdeputeret, kongevalgt medlem af Den grundlovgivende Rigsforsamling og landstingsmand. Han havde, når stænderne samledes, boet i professor Olsens hjem.

De to unge blev forlovede, og da Christian Køster fik stilling som Grundtvigs kapellan, blev de gift, og deres bryllup stod i Borbjerg præstegård 1863.

I København kom det unge ægtepar ind i kredse, der omgav Grundtvig, og hvad Kamilla oplevede af åndelig udvikling, lader sig lettere tænke end beskrive.

Desværre var Christian Køster ikke en stærk mand. Det blev sagt om ham, at han havde et stærkt hoved, men en svag krop. - I sin levetid fik han udgivet adskilligt, således: Beretning om de kirkelige vennemøder 1866, 68 og 69 en fortælling om Hervard Lauridsen 1868, Sagnet om Havelok Danske 1870 og forskellige digte og afhandlinger til Budstikken, Dansk Kirketidende og Dansk Folketidende.

Han døde 1871, og den unge enke stod så tilbage med 3 små børn, Marie, Asta og Fridlev.

Christian Køsters far, den rige apoteker havde sikret hende en betydelig sum, vist 30.000 kr., men hun var en alt for virksom natur til at slå sig til ro hermed. Resolut søgte hun at skabe sig en stilling, så hun kunne eksistere og få sine børn opdraget. Hun oprettede et pensionat for unge studenter. Derved fik hun lejlighed til at omgås åndeligt levende mennesker, og det var en livsbetingelse for hende.

Blandt de studenter, der søgte hendes pensionat, var den unge teolog, Holger Køster. Han var født 23. nov. 1848 i Thyregodlund. Hans fader var Janus Køster, og hans moder, Fransiska Sophie Vilhelmine Louise Løwe. Holger Køster har altså levet de første 10 år af sit liv i hedeegnen. Senere mindedes han tit barndomstiden med glæde; især tænkte han på mørkningstimerne i hjemmet, når moderen spillede kendte melodier, og de andre sang med. Lignende timer indførte han senere i Mygind præstegård.